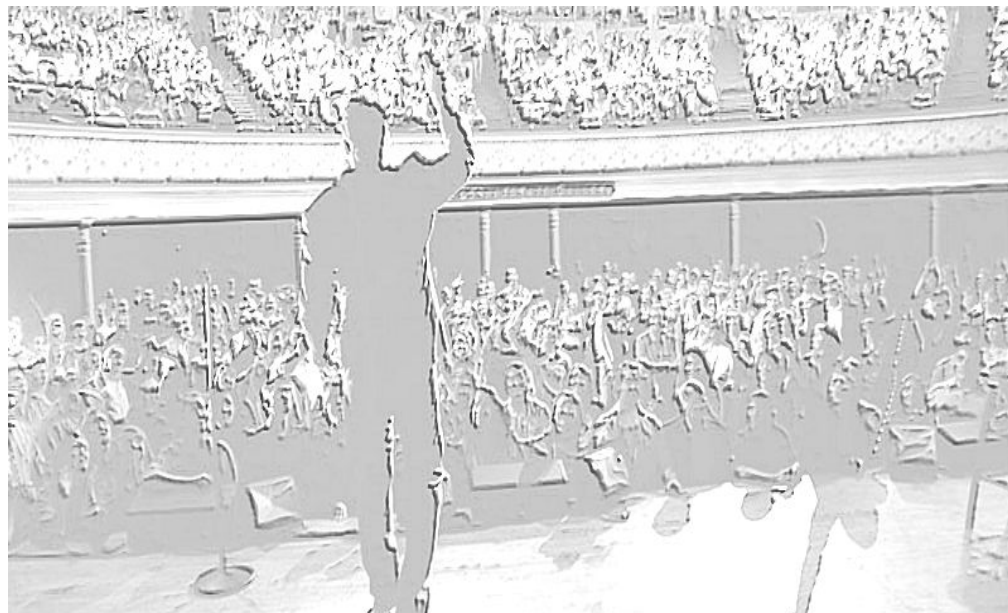

STÅUPP FÖR EN MYCKET GAMMAL PUBLIK

God kväll, mina vänner. Jag heter Fredrik Lindberg och jag är er stå-upp-person ikväll. Tja, för att jag står upp och, tja, ni sitter ju ner.

Ja. Hihi. Hi.

Kul att se er. Ser ni mig?

Ja. Hihi. Hi.

Det var nästan så att ni inte hade fått sett mig. Jag har nämligen fått en gräslig nackspärr. Ja, jag var på en sån där valdebatt mellan Socialdemokraterna och Bondeförbundet. Och den där Erlander, han är ju sååå lång och Hedlund, han är ju sååå kort. Så mitt huvud gick upp och ner när jag tittade på dem när de talade, riktigt som en Kalmartrissa!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Apropå val, så har jag valt att skaffa telefon. Så jag gick in på Televerket och beställde en telefon och abonnemang. Det var för en månad sedan. Och, ni tror mig inte, men IGÅR redan var en teletekniker hos mig och installerade min telefon! Där kan man tala om snabbtelefon!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Men jag har lite problem med telefonen. Mina fingrar passar inte riktigt för petmojen. Mitt finger fastnar i nian.

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Ja, om jag skulle behöva ringa 90 000, ni vet SOS-tjänsten, så skulle jag bara komma till 99 999. Och jag känner ingen där. Och inte skickar de någon ambulans heller!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

På tal om fastnar, så har jag problem med min skrivmaskin också. När jag försöker skriva till exempel det här manuset, sui bli d fel hw jag än fofsyker. Ja, ni ser. Bokstavsarmarna trasslar ihop sig!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Det är ett elände. Tänk om någon kunde komma på en skrivmaskin UTAN bokstavsarmar. Men det lär väl inte hända förrän vi gör som de där tossiga utlänningarna, och kör på HÖGER sida!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Sen har jag trasslat ihop det i min almanacka. Ja. Vi skulle ses häromkvällen, jag och några vänner för att se på TV. Så jag dukade upp med TV-kannan och mitt nya kakfat med plasttrådarna, ni vet. Men när vi skulle se på apparaten, fick just bara se på apparaten. Det var ju onsdag. TV-fri dag! Ha, där satt vi och såg på TV utan något TV-program i!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Jag skulle ha kontrollerat TV-tablån först i Stockholms-Tidningen. Men det gjorde jag inte.

Hi.

Förresten kom jag att tänka på, apropå val, som jag sa. Varför finns det flera kanalknappar på TV-n när det bara finns ETT TV-program. Inte mycket att välja på precis!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Jag åkte tåg häromdagen, till Göteborg. Helt irrelevant, egentligen. Tåg, var det i alla fall. Nå, naturen kallade, så jag gick in i det lilla rummet vid, som sagt, ändan, av vagnen...

Hi.

Nå, jag fällde först upp båda toalettlocken och sedan, då jag hade behov därav, fällde jag ner det undre. När jag då skulle till att beträda tronen...

Hi.

...så fladdrade och flög ett papper upp genom röret. Vad stod det där då?
Jo, det var en reklamlapp: Tag flyget!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Nej, flyget. Nej, det går alldeles för fort för mig. Särskilt nu när det har kommit sånt där Reaflyg, eller Jetflyg, som de kallar det. Caravelle. Vad? Flyga utan propellrar. Vi är väl inte Peter Pan, bara vingar, inga propellrar!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Peter Pan, förresten, han är ju utlänning. Nej, tacka vet jag Astrid Lindgren, hennes Karlsson på taket. Han har propeller han!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Och hör ni, vad mjölken har blivit dyr, 59 öre sist. Tur att man dricker pilsner!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Min kompis Tage, han fick polio för några år sean. Han ligger i en sån där järnlunga. Som en stor burk. Hela han. Enda sättet att komma åt honom är att ta med konservöppnare!

Hi.

Tja, det var väl inget roligt. Jag förstår om ni inte applåderar. Det skulle ju ha varit som om jag svarat fel i en frågesport och publiken applåderar! Som om det vore nåt bra.

Hi.

Eller om dom tokstollarna skulle applåderat vinstsumman. Ha. Du kan vinna 1 000 kronor. Hurra! Klapp, klapp...

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Snabbköp! Ja, ni har säkert läst om det i tidningen eller hört på radion eller varit inne i ett. Det är en sån där affär där man SJÄLV får plocka åt sig det man vill ha. Man måste leta reda på det, plocka åt sig och bära det genom hela snabbköpet, som om man vore personal.

Hi.

Och jag har så svårt att hitta det jag vill ha, jag irrar. Nej, inget snabbköp för mig. Det är för långsamt!

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.

Jaha, nu måste jag nog sluta för manuset tog slut. Jag skrev sista delen med min bläckpenna. Och oturligt nog välte jag bläckhornet och då tar det ju slut fort.

Hi.

Tack, mina vänner. Ni har varit en ... publik.

Hahaha. Hihhi. Hohoho. Hi.